

KRATKOČASNIK

glasilo Osnovne šole Primoža Trubarja Laško
šolsko leto 2018/19, 25. februar 2019, številka 1, letnik VIII

Prednovoletni živžav

Zimska dekoracija

Novoletni pohod na Govce

»Na smučkah sem stal prvič«

Profesionalno drsanje prvošolcev

Plesi dedkov in babic

»Pravljice, imamo vas radi«

Imejmo se radi

S čajanko proslavili pridobljeni znak Šolski ekovrt

Četrto stoletje Zdrave šole

KRATKOČASNIK, glasilo OŠ Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2018/19, 25. februar 2019, številka 1, letnik VIII

Odgovorna urednica: Tanja Drolec

Uredništvo: Nejc Padežnik, Vita Nemeč, Maruša Ocvišek, Ela Strgar, Jakob Deželak, Kaja Vodišek, Nika Lapornik, Pia Privšek, Tjaša Gorišek

Naslovnica: Matija Juteršek

Podlaga strani: Špela Videc

Didaktično gradivo je na voljo pod licenco
Creative Commons
Priznanje avtorstva- Nekomercialno-Deljenje
pod enakimi pogoji 2.5 Slovenija

Spletno objavo omogočila Osnovna šola Primoža Trubarja Laško

PŠ ŠENTRUPERT

Prednovoletni živžav

Z veselimi koraki smo zakorakali v čarobni mesec december. Že kar nekaj časa se je izza vrat naših učilnic slišalo prepevanje božičnih in novoletnih pesmic. V tem prijetnem predprazničnem vzdušju so učenci med poukom in v času podaljšanega bivanja ustvarjali najrazličnejše izdelke, izdelovali voščilnice, okraske ter darilca za starše. Prav tako smo okrasili smrečico, ki krasi našo garderobo.

V tem predprazničnem vzdušju je bila v sredo, 12. decembra 2018, vsakoletna prireditev Prednovoletni živžav, ki jo vedno z veseljem pričakujemo tako učenci kot učiteljice. Pri tem se nam z veseljem pridružijo tudi otroci in vzgojiteljice iz vrtca.

Priprave so trajale dlje časa, saj je bilo treba oblikovati sceno in izdelati vstopnice za prireditev. Vsak razred se je predstavil s točko. Učenci so ob pomoči učiteljic pripravili tudi pravo sladko pojedino. Ob pripravah na prireditev smo vsi uživali in z veseljem sodelovali.

Program so začeli otroci iz starejše skupine vrtca, ki so odplesali vsem znan ples Mi delamo snežaka.

Takoj za njimi so se ob tem plesu predstavili tudi učenci 1. in 2. razreda, ki snežaka, glede na to, da so že malo večji, delajo nekoliko drugače.

Učenci 3. razreda so zaigrali poučno lutkovno igrice, ki je govorila o tem, da smo različni in kako pomembno je, da smo zadovoljni s sabo, da se ne spreminjamo zaradi drugih.

Tako kot verjetno vsi, mali in veliki, so si tudi otroci iz mlajše skupine vrtca zelo želeli, da bi zapadel sneg in da bi se lahko sankali, smučali, kepali in počeli še marsikatero vragolijo na snegu. Ker snega na žalost ni bilo, so ga skušali priklicati s Plesom snežink in z Zimsko pesmico.

Tako otroci kot odrasli imamo radi dogodivščine, predvsem, če so prijetne. Učenci 4. in 5. razreda so zaigrali igro z naslovom Neznalčkove dogodivščine.

December je bil igriv in poskočen. Tako poskočni so bili tudi naši plesalci Plesne šole Pleši z mano, ki so zaplesali poskočne plese. Verjemite, ob tem so marsikoga pošteno zasrbele pete.

Pri nas v Šentrupertu otroci zelo radi prepevajo in z velikim veseljem obiskujejo pevski zbor. Njihovi prelepi in ubrani glasovi so na prireditvi zapeli dve pesmi, in sicer Zunaj tiho sneži ter Cin cin cin, zvončki pojejo.

Naše misli so ob prijetnem predprazničnem vzdušju odtavale daleč stran ... V čarobni božični čas, čas miru, sreče, iskrenih pogledov in nasmehov ter toplih stiskov rok.

Verjamem, da smo se ob kratkem programu vsi sprostiti in uživali. Prireditev smo končali v čarobnem in sladkem vzdušju. Vsi zbrani smo se namreč posladkali s piškoti in slaščicami, ki so nastale izpod pridnih rok učencev in učiteljev.

Bilo je prelepo, sproščeno, praznično, prav takšni so bili tudi dnevi, ki so sledili.

Katja Križan

Foto: Martina Arbajter

Prednovoletni živžav je prireditev, ki jo PŠ Šentrupert tradicionalno pripravi vsako leto decembra in z njo pričara praznično vzdušje ter privabi nasmeh na obraze otrok.

FOTOREPORTAŽA

Petje, ples in predpraznično vzdušje

PŠ ŠENTRUPERT

Obisk dobrega moža ... dedka Mraza!

Otroci so dobrega moža dedka Mraza ves december nestrpno pričakovali. Lani jim je namreč obljubil, da jih bo spet obiskal, če bodo držali besedo, da bodo pridni.

Ampak ali so res bili? Seveda! Dedek Mraz je namreč o otrocih iz Šentruperta slišal same dobre stvari, zato se je odločil in jih v ponedeljek, 17. decembra, ponovno obiskal. Polni pričakovanj so njegov prihod pozdravili s prelepo pesmico Siva kučma, bela brada. Tudi dobri mož je z veseljem prepeval in se veselil z otroki. Bil je izredno prijazen, sproščen, prav tako se je večkrat pošalil, tako da je otroke in tudi nas učiteljice spravil v smeh.

Dedek Mraz ni prišel praznih rok, s sabo je namreč na saneh pripeljal veliko daril, ki jih je nato razdelil med otroke. Vsak razred je dobil prekrasne igrače, s katerimi, verjamem, da se z veseljem igrajo vsako prosto minutko. Daril so se seveda zelo razveselili, zanje so se tudi iskreno

*Lahek korak, hitre sani,
dobri možak z darili hiti,
dedek Mraz prihaja med
nas ...*

zahvalili. Sledilo je prijetno druženje, saj so se z Dedkom Mrazom pogovarjali, veselo prepevali zimske pesmice, se fotografirali in veselili. Obljubili so mu tudi, da bodo v prihodnjem letu še bolj pridni in poslušni ter da bodo ubogali učiteljice in starše. Ampak ali bo res tako? Bomo videli! Dedek Mraz namreč vse vidi in če bodo držali besedo, bomo čez leto v PŠ Šentrupert spet deležni njegovega težko pričakovanega obiska.

Dobri mož se je nato žal moral posloviti, saj ga je čakalo še veliko pridnih otrok, ki so ga prav tako nestrpno pričakovali in se veselili darov.

Ob tej priložnosti se dobremu krajanu za darovana sredstva iskreno zahvaljujemo.

Katja Križan

Foto: Martina Arbajte

MŠ

Zimska dekoracija

V 1. razredu se je decembrski utrip začel s tehničkim dnevom, pri katerem smo bili vsi zelo delavni in ustvarjalni.

Izdelali smo angelčke, škratke, Božičke za smrečico in mehke snežake. Izdelali smo tudi voščilnice ter se naučili, kako voščiti za praznike. Pri tem smo se urili v natančnosti rezanja, oblikovanja, barvanja in drugih spretnostih. Ob

delu smo poslušali in peli pesmi z zimsko in s praznično vsebino.

December smo si popestrili tudi s peko piškotov, s katerimi smo odišavili hodnike šole. Učenci so zelo uživali pri pripravi testa in oblikovanju piškotov, a še bolj pri sladkanju z njimi.

Daniela Čalušič in Urška Wiegele

MŠ LAŠKO

Prednovoletno ustvarjanje

Učenci razredne stopnje so ustvarjali umetnine, s katerimi so med prazniki okrasili javno razsvetljavo v Laškem. Dela so se lotili zavzeto in z veseljem. Rezultati so bili več kot odlični.

Petra Velikonja

PLANINSKI KROŽEK

Novoletni pohod na Govce

Komaj smo zakorakali v novo leto, že smo se planinci MŠ Laško in PŠ Debro odpravili na svoj prvi pohod v letu 2019.

Povzpeli smo se na Govce. Kljub mrzlemu in sončnemu vremenu je bilo vzdušje odlično. Tik pred kočjo smo si ogledali prenovljen rudniški rov. Na koči smo se okrepčali in se segreli ob krušni peči, nato sta sledila kratek kulturni program in

podelitev priznanj tistim planincem, ki so se v letu 2018 največkrat povzpeli na Govško brdo. Prijetno utrujeni smo se vrnil v dolino.

Lep planinski pozdrav do prihodnjič.

Urška Wiegele

Govce so tudi naselje v občini Laško. Ležijo na 551 metrih nadmorske višine. Po podatkih iz leta 2002 naj bi tam živelo 11 prebivalcev. (vir: splet)

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

»Na smučkah sem stal prvič ...«

Dan se je začel normalno. Zjutraj sem se zbudil, najedel, oblekel. Brata in sestrico smo peljali v šolo. Skoraj sem pozabil, da grem v šolo v naravi. Prišli smo v Debro in avtobus nas je že čakal. Takoj sem zagledal prijatelje.

Ko smo prišli na Roglo, smo si poiskali svojo prtljago in počakali, da so nas razdelili v sobe. V sobi sem bil s Tonijem, Galom in Lukom. Ko smo odšli na kosilo, je bilo zabavno. Pri kosilu smo izvedeli, da smo reditelji. Na koncu kosila smo odšli v sobe in se oblekli za smučanje. V naši ekipi sem bil najboljši. Ob pol desetih zvečer so nam pobrali telefone. Spat smo morali iti ob desetih. A mi nikoli nismo zaspali, zato smo se igrali različne igre. Že naslednje jutro nas je zbudil učitelj Albin Simonič. Ta učitelj je imel tudi najboljšo skupino. Ko smo prišli s smučanja, smo bili utrujeni. Reditelja sta se morala hitro preobleči in iti pripraviti mizo. Učiteljica, ki je delala tam, nam je povedala, da si lahko na beli tabli preberemo, kaj imamo po urniku. Priznam, da aše sam nisem vedel, kje je to. V sredo na nočnem pohodu smo dobili prijatelje iz druge šole. Z njimi smo se igrali in zabavali. Enega smo klicali Šilt kapa, ker je nosil takšno kapo. V četrtek sem bil reditelj. Bilo je kar zabavno. Za večerjo smo imeli

hamburgerje, lahko smo si jih naredili sami. Dobili smo meso, zelenjavo in kečap. S prijatelji smo si spakirali stvari v četrtek. S prijatelji smo si izmislili točko in jo tudi predstavili. Govorili smo šale, jaz sem imel malo treme. Tudi dobro glasbo smo poslušali. Petek je bil čisto normalen dan. Vsaj tako sem mislil, dokler nisem prišel na zajtrk, kjer so nam povedali, da bo dan potekal zelo hitro. Dokončno smo se morali spakirati in kovčke odnesti v klet. Na smučanju sva smučala samo dva iz naše skupine, saj je zelo pihal veter. Ko smo prišli s smučanja, smo se preoblekli in odnesli kovčke na avtobus. Mislili smo, da nam bodo telefone prinesli na avtobus, zato smo jih skoraj pozabili. Ko smo prišli nazaj v Debro, so nas čakali starši. Takoj sem zagledal atija. Počakati smo morali, da so učitelji razdelili opremo.

V šoli v naravi sem se imel zelo lepo. Na smučkah sem stal prvič, saj sem do zdaj le deskal. Ugotovil sem, da je lahko tudi smučanje zelo zabavno.

Nejc Padežnik, foto Nevenka Turnšek

FOTOREPORTAŽA – MŠ LAŠKO IN PŠ DEBRO

V zimski šoli v naravi je vedno lepo

Nevenka Turnšek, Nina Lipušček

MŠ LAŠKO

Profesionalno drsanje prvošolk in prvošolcev

Kombinezon? ✓
 Rokavice? ✓
 Čelada? ✓
 Drsalke? ✓

In čas je bil, da smo prestopili vrata drsališča. Nekaterim je šlo že pri prvem prestopu praga več kot odlično, drugi smo se na začetku nekajkrat rokovali z ledom, kasneje pa prav tako postali pravi drsalni mojstri.

Ledeni prijatelji pingvini in medvedi so samevali v kotu in prav klicali, da bi se več družili z njimi, ampak prvošolci smo bili že pravi profesionalci. Zavoja levo in desno sta bila za nas mala malica, zato smo se preizkusili v prečudovitih piruetah, ki so se največkrat končale s trdim pristankom na tleh. Nič za to. Poskušali smo znova in znova in lahko vam rečemo, da se bodo naslednjič, ko bomo skupaj na ledu, prav gotovo končale, kot bi pristali na mehkem puhastem oblaku.

Profesionalni drsalci in drsalke z Urško Wiegele

PŠ ŠENTRUPERT

Zimsko veselje

Čeprav letošnja zima ni bila preveč radodarna s snegom, smo ga v PŠ Šentrupert izkoristili v polni meri.

Kadarkoli je zapadel sneg in so nam vremenske razmere to dopuščale, smo se z učenci podaljšanega bivanja odpravili ven in se prepustili zimski idili. Učenci so s sabo prinesli razno opremo in pripomočke, ki ne smejo manjkati na snegu. Tako smo se na hribčku za šolo sankali,

vozili z lopatkami, kepali, delali snežake ter preprosto uživali. Ko so naša lička in noski postali rdeči, smo se odpravili v prijetno toplo zavetje šole, kjer nam je prijal topel čaj, zraven pa smo se posladkali tudi s piškotki. Veselje je bilo nepopisno.

Katja Križan

MŠ LAŠKO

Plesi dedkov in babic

Tudi v letošnjem šolskem letu smo se odzvali na povabilo založbe Rokus Klett za sodelovanje pri projektu Plesi dedkov in babic.

Dobrodošle so bile vse nove ideje, pri čemer je bil še posebej pomemben prikaz ljudskih pesmi na malo drugačen način. Tako smo se tega lotili pri gledališkem krožku, ki ga obiskujejo učenci od 1. do 4. razreda. Z avtobusom smo se 22. novembra 2018 odpravili z avtobusom v Ljubljano. Komaj

smo se prebili skozi 35. knjižni sejem v Ljubljani do našega odra, kjer sta nas pričakali prijazni gospe Helena Kunaver in Tadeja Mraz Novak. Skupaj smo se malo ogreli s petjem in z ritmiko. Nastopali smo z odliko in si nato privoščili malico ter sladke bonbone.

Ana Cestnik

PŠ DEBRO

Razveselili starejše

Folkloristi smo v torek, 13. novembra 2018, obiskali varovance Doma starejših Laško.

Predstavili smo se jim s kratkim programom različnih rajalnih igric, s petjem in z dvema spletoma ljudskih plesov. Zaigrali so tudi citrarka Sara Čopar in naši muzikanti Marcel Mastnak,

Matjaž Juteršek ter Anže Kanduč. Povezovalki programa sta bili Ana in Nina Potočnik. Nasmejani in zadovoljni, da smo naredili nekaj dobrega, smo se vrnili v šolo.

Brigita Kovač

ŠOLSKA KNJIŽNICA

Amadeus in Ludwig med otroki iz debrskega vrtca

V sredo, 9. januarja 2019, je v šolski knjižnici PŠ Debro potekalo srečanje vrtčevskih otrok in šolske knjižničarke v sklopu projekta Naša mala knjižnica v vrtcu. Tokrat sta nas, seveda v pravljici, obiskala Amadeus in Ludwig.

Na vrsti je bila pravljica Beli muc in črni muc, v kateri nastopata Amadeus in Ludwig. Otrokom sem najprej prebrala pesmico Frančka Rudolfa Lepa muca in lepi muc, nato so prisluhnili pravljici o Amadeusu, ki je bil bel kot sneg, in Ludwigu, ki je bil črn kot noč. Muca sta za eno leto ostala sama v hiši z velikim ograjenim vrtom, ker je njuna človeška družina odšla na glasbeno turnejo po svetu. Obljubila sta, da bosta kot prava čuvaja varovala hišo in vrt, zato sta vsak dan od osmih zjutraj do osmih zvečer stražila na stebrih ob vrtnih vratih. Dolgčas jima ni bilo, saj so vsak dan prišli mimo poštar, prodajalka rib, dostavljavec mleka, sosed glasbenik, otroci iz vrtca, maček Timotej ... Kljub temu da je bila pravljica dolga, so otroci zbrano poslušali in si veliko zapomnili. To so dokazali s tem, da so pripovedovali ob ilustracijah iz slikanice. Za zaključek smo se pogovorili o mačjih navadah, o mačkih, ki jih imajo otroci doma ...

Če mačka potegneš za rep, te lahko opraska po roki ali licu. Včasih tudi piha. **Sara**

(skupina Luna)

Imam majhnega muca, ki je bel in črn. Je zunaj in rad pleza po drevesih. Z njim se malo igram in ga božam. **Benjamin**

(skupina Luna)

Ko smo šli na sprehod, smo videli dve mucī. Šli sta na drevo in čakali na goloba. **Ina**

(skupina Luna)

Ena muca pri nas je umrla. Jo je ugriznil pes. **Gal**

(skupina Luna)

Lidija Toplišek

LITERARNO USTVARJANJE

Ustvarjalni deklici

Zgodilo se je petega maja, ko se je rodila prelepa deklica po imenu Lili. Njena družina je bila revna in je imela komaj dovolj denarja za vodo in hrano.

Ko je bila Lili stara šest let, je začela obiskovati prvi razred, ampak starša nista imela dovolj denarja za potrebščine. Takrat je Lili začela ustvarjati potrebščine iz vseh možnih materialov. Vse, kar je našla naokoli, je uporabila za izdelavo. Starša sta bila zelo ponosna, zato sta jo vprašala, kaj si želi. Lili je skromno odgovorila, da noče nobene igrače. Že od nekdanj pa si je želela živeti v leseni hišici zraven potoka. Starša sta razmišljala zelo dolgo, dokler ni nastopil čas za Lilijin rojstni dan. Takrat sta končno sprejela odločitev. Ker nista imela denarja za darilo, sta se odločila, da se bodo preselili v hišo. Trajalo je nekaj časa, toda vse je bilo odlično. Počistili so hišico, naredili vrt, prinesli pohištvo in posadili rože. Ko so končali, je Lili predlagala, da bi vsak teden pridelke iz vrta in njene izdelke prodajali. Starša sta se seveda strinjala. Ko se je Lili zjutraj zbudila, je komaj čakala, da vstopi v razred in dobi prijatelje. Ampak ko je prišla v razred, so se vsi norčevali iz nje, ker je imela potrebščine narejene iz smeti.

Lili je začela jokati, nakar je skozi vrata vstopila punčka, ki je bila tudi revna. Odšla je do nje in kmalu sta postali dobri prijateljici. Dogovorili sta se tudi, da bosta njuni družini skupaj prodajali pridelke. Naslednje jutro sta se Klara in Lili že pogovarjali, katere izdelke bosta prinesli na tržnico. Po pouku so se ostali otroci postavljali z uničevanjem svojih potrebščin, saj so vedeli, da jim bodo starši lahko kupili nove in boljše. Klara in Lili sta hitro šli domov in začeli delati. Ko je ura odbila poldne, sta se Lilijina in Klarina družina zbrali na tržnici. Ko se je tržnica zaprla, so prešteli denar in si ga razdelili. Bili so presenečeni, saj so kar veliko zaslužili. Naslednji dan so se njuni sošolci in sošolke spet norčevali in uničevali potrebščine, medtem ko sta Lili in Klara pridno zbirali denar. To se je dogajalo kar nekaj časa. Nato se je izkazalo, da starši njunih sošolk in sošolcev ne bodo več kupovali novih potrebščin. Tako sta naslednji dan le dve učenki prišli s potrebščinami. To sta bili Lili in Klara, ki sta pridno varčevali denar s tržnice za potrebščine.

Vita Nemec

PŠ ŠENTRUPERT

»Pravljice, imamo vas radi«

V 2. razredu v PŠ Šentrupert smo brali pravljico *Beli medvedek*, poznaš pravo pot. Pogovarjali smo se, kaj vse za učence predstavlja belo. Njihove ideje so kar padale kot snežinke z neba: sneg, oblaki, igluji, snežaki, severni medvedi in jeleni, bela kapa, zobje ... Po poslušanju so morali zapisati svojo pravljico z naslovom *Nekoč v Beli deželi*. Kaj si je zamislila Maruša Ocvirk, si lahko preberete v nadaljevanju.

Čeprav je zunaj bilo že vse belo, je v 1. razredu v PŠ Šentrupert že dišalo po pomladi in zaljubljenosti. Pogovarjali smo se o iskricah v očeh, mravljincah v trebuhu, toploti v srčku in občutku varnosti. Prebrali smo pravljico z naslovom *Petelinček se je zaljubil*. O čem je govorila pravljica, si lahko preberete v obnovi učenke Ele Strgar.

Simona Sirk

Nekoč v Beli deželi

Nekoč v Beli deželi so živeli beli medvedi. Živel so navadno, dokler se niso priselili Eskimi in spremenili njihov svet. Tja so postavili hiše, snemali za reklamo in pobijali medvede. Najmlajši medvedek Puhek se je odločil, da bo šel v njihov dom in pogledal, kaj ljudje delajo. Šel je v hišo, a ko je vstopil, so ljudje mislili, da je maskota in so ga imeli za nastop v reklami. Vendar je Puhek zbežal k atiju, mami in sestrici in jim povedal, da so ljudje neprijazni. Skupaj so stopili na stran in ljudem uničili kamere in predmete. Nato so ljudje ugotovili, kaj so naredili, in so odšli nazaj v mesto. Medvedi so živeli navadno še naprej.

Petelinček se zaljubi

Nekoč je živel petelinček in je bil pri ribniku. Gledal je račke, kako plavajo v ribniku. V trenutku si je zaželel tudi on plavati z njimi. Ampak ko je pomočil nogo, se je ustrašil, da bi utonil. Ker mu je bilo všeč, kako so račke plavale, jih je vsak dan šel gledat. In se je zaljubil v eno račko. Skupaj sta šla sedet ob ribnik in sta se pogovarjala. Izpovedala sta si ljubezen. Kokoške so slišale in so se norčevale iz njiju. Petelinček je to slišal in je šel k

mami zatožit. Mami je rekla, da lahko ljubezen gore premika. Petelinček ni razumel, kaj to pomeni. Naslednji dan je račka pripravila presenečenje zanj. In to je bila ladjica. Uživala sta in petelinček je izvedel, kaj pomeni, da ljubezen lahko gore premika.

PEVSKI ZBOR

Decembrsko veselje Trubadurjev

December je bil za pevce Mladinskega pevskega zbora zelo pester, saj so s petjem ves mesec razveseljevali ljudi. V začetku meseca so nastopili na dveh koncertih v Hrastniku, in sicer z Moškim pevskim zborom Svoboda Hrastnik in Ženskim pevskim zborom Dol pri Hrastniku.

Poseben dogodek je bil Glasbeni sprehod z baklami, ko so pevci z vokalno skupino Vodomke obiskali različne točke v Laškem, kjer so zapeli in ljudem zaželeli vse dobro. Tako so se predstavili v Vili Šmohor starejšim občanom, v Zdravilišču Laško, kavarni Thermane Laško, na drsališču, v Kulturnem centru Laško, sprehod pa so zaključili v Vili Monet. Ljudje so bili navdušeni nad njihovim nastopom, povsod so jih tudi pogostili s čajem in piškoti.

V božičnem času Občina Laško vsako leto otrokom razredne stopnje podari nekaj denarja za nakup igrač. Ob tem Trubadurji pripravijo kratek

kulturni program z dramatizacijo in obišejo vse otroke v matični šoli in vseh podružnicah. Tudi lani so učencem popestrili praznične dni, jim izrekli dobre želje in razdelili igrače.

Zadnji decembrski nastop Trubadurjev je bil na občinskem dvorišču, kjer so nastopili ob prihodu Božička. Našo šolo so na tem nastopu zastopale tudi plesalke Šolskega plesnega festivala.

Pevci mladinskega pevskega zbora Trubadurji ne mirujejo, ampak se že pripravljajo na nove nastope, saj s polno paro pripravljajo mladinski muzikal Čarovnija, na katerega vas bodo vljudno povabili konec februarja.

Mateja Škorja

Cin, cin, cin,/ cin, cin, cin,/ zvončki pojejo,/ lep je ta božični čas,/ ki prinaša zimo v vas./ Vprezimo sani,/ pohitimo v snežne dni,/ z iskrico v očeh,/ odmeva zvonki smeh./ Zvončki na saneh,/ skrivnostni beli svet,/ božič nam pričarajo,/ srčeca odpirajo./ Cin cin cin,/ cin cin cin,/ zvončki pojejo,/ lep je ta božični čas,/ ki prinaša zimo v vas.

Prvošolci smo letošnji kulturni praznik med drugim posvetili tudi Prešernovi pesmi Lipica. Pesem smo se naučili deklamirati, nato smo poustvarjali. Nastali so čudoviti likovni izdelki.

*Urška Wiegele
Risba: Jakob Deželak*

SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK

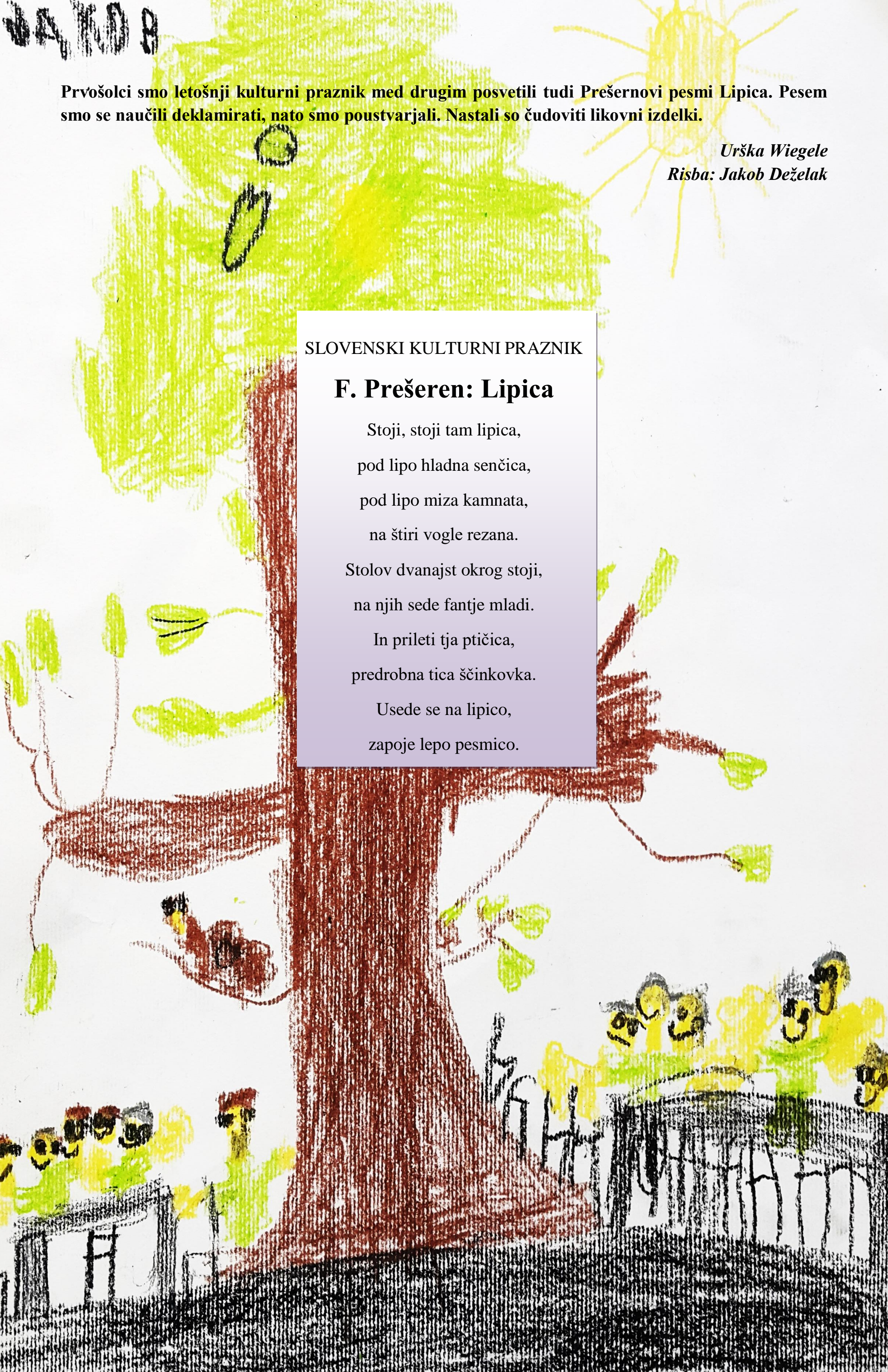
F. Prešeren: Lipica

Stoji, stoji tam lipica,
pod lipo hladna senčica,
pod lipo miza kamnata,
na štiri vogle rezana.

Stolov dvanajst okrog stoji,
na njih sede fantje mladi.

In prileti tja ptičica,
predrobna tica ščinkovka.

Usede se na lipico,
zapoje lepo pesmico.

P. P. Keri

Kaja Vodišek

PŠ ŠENTRUPERT

Imejmo se radi ...

V Šentrupertu je bilo v dneh pred valentinovem vse v soju srčkov. Učenci so pri pouku in v podaljšanem bivanju izdelovali najrazličnejše izdelke, ki so jih nato podarili tistim, ki jih imajo radi.

Za delo so bili zelo motivirani, zato so nastali prelepe voščilnice ter srčki iz volne in drugih materialov, odtiskovali so s pečatniki, naredili so tudi krasne lepljenke. Pri podaljšanem bivanju smo z učenci okrasili hodnik ter izdelali škatlo za Valentinovo pošto, ki so jo nato napolnili s sporočili, s katerimi so drug drugemu sporočili, da se imajo radi in da so veseli, da so prijatelji. Nekateri imajo že tudi prve simpatije. Bolj ko se je bližal 14. februar, bolj polna je bila naša škatla, prav tako so bili učenci iz dneva v dan bolj

neučakani in seveda polni pričakovanj. Končno je prišlo valentinovo, ko smo učiteljice pošto razdelile med učence. Teh sporočil je bilo zelo veliko in ob prejemanju pisem je vladalo med otroki nepopisno veselje, v očeh pa so jim žarele iskricice sreče. Ta dan smo drug drugemu naklonili marsikatero lepo misel, dobro pa vemo, da se moramo imeti radi vse dni v letu. Tega se v naši šoli še kako zavedamo, zato lahko rečemo, da imamo vsak dan valentinovo.

Katja Križan

PŠ DEBRO

Valentinov dan

V četrtek, 14. februarja, smo v Podružnični šoli Debro preživali poseben dan, saj smo združili moči in pripravili otroško avanturo, kjer so se predstavili gledališki krožek, folkloristi, mediatorji in plesni krožek. V približno uri druženja s prijatelji, starši in z ostalimi obiskovalci smo preživali prijetno popoldne.

Brigita Kovač, Lidija Podmenik in Maja Deželak

MŠ LAŠKO

Tradicionalni slovenski zajtrk

16. novembra 2018 je bil v vsej Sloveniji tradicionalni slovenski zajtrk. Na ta dan zajtrkujemo med, maslo, kruh, mleko in jabolka. In tako je bilo tudi tokrat. Ob 8. uri smo učenci predmetne stopnje odšli na zajtrk.

Med tem časom so si učenci razredne stopnje zajtrk prinesli v razrede in tam pozajtrkovali. Po zajtrku se je pouk za predmetno stopnjo nadaljeval. Ob 10. uri se je začela prireditev na igrišču, kjer so nastopali učenci razredne stopnje. Za uvod so zapeli pesem Čebelar in nadaljevali s pesmijo Čebelica Maja. Kot predzadnja točka je sledila pesem Čebelice od skupine Čukov, pri kateri smo se jim vsi pridružili. Na koncu smo vsi ponovno zapeli pesem Čebelar. Med petjem pesmi Čebelar sta nas spremljala harmonikarja.

Po prireditvi smo povprašali ravnatelja šole Marka Sajka, kakšno je njegovo mnenje o tem

dnevu: »Zdi se mi zelo super, ko vidim kup otrok peti, plesati in izvajati aktivnosti na soncu. Imam zelo super občutke.«

Za mnenje smo povprašali tudi organizatorico prireditve Petro Velikonja: »Začetki teh dogodkov so bili res samo s petjem pesmi Čebelar. Ko smo ugotovili, da je to malo premalo, smo se odločili, da letos naredimo malo več. In glede na to, da so se otroci tako lepo odzvali, mislim, da je bilo super.« Prav tako smo povprašali za mnenje podravnateljico Karolino Teršek: »Jaz že zelo dolgo sodelujem pri tem. Pred leti še kot učiteljica v prvem razredu, ko sem še sodelovala pri vseh teh pripravah, zadnja leta pa v takšni vlogi, da grem malo naokoli, da opazujem takšne dogodke. Takšne stvari so mi vedno zelo ljube. Sploh ko učenci množično zapojejo. Zjutraj sem še posebej opazovala, kako so opremili razrede, okna, si pripravili pogrinjke, opazila sem tudi, da so zelo otroško in veselo to spremljali. Vseč mi je tudi, ko starejši učenci pridete zraven, snemate, pomagate, se smejite z otroki, stopite do njih.«

Če izrazim svoje mnenje še jaz, se mi zdi, da so takšne stvari zelo spodbudne za naše najmlajše učence in upam, da jih bo čim več.

Nika Lapornik, risba Pia Privšek

PŠ ŠENTRUPERT

S čajanko proslavili pridobljeni znak Šolski ekovrt

V PŠ Šentrupert že šesto leto vzdržujemo zeliščni in medoviti vrt. V šolskem letu 2015/16 smo postali člani Mreže šolskih ekovrtov in s pomočjo zunanjih sodelavcev ob zeliščni ter medoviti vrt postavili še kompostnik in ekovrt.

Z veliko truda nam je pred štirimi leti uspelo pridobiti znak Šolski ekovrt, ki nam omogoča uporabo naših pridelkov pri pripravi šolskih obrokov. V decembru 2018 je Inštitut za trajnostni razvoj PŠ Šentrupert potrdil obnovitev znaka Šolski ekovrt do leta 2020. Znak Šolski ekovrt podeljuje Inštitut za trajnostni razvoj na osnovi

izpolnjevanja meril programa Šolski ekovrtovi za ekološko vrtnarjenje v vrtcih oziroma šolah. Podeljen je bil le 19 šolam, vrtcem in srednjim šolam v Sloveniji.

Učencem in vsem, ki ste k temu pripomogli, iskreno čestitam ter vam želim zdravo, zadovoljno in srčno leto 2019.

Renata Kolšek

ŠOLSKI

EKOVRT

ZDRAVA ŠOLA

Četrto stoletje Zdrave šole

V letošnjem šolskem letu Zdrava šola praznuje 25. obletnico delovanja evropske mreže.

Osnovna šola Primoža Trubarja Laško v tej mreži sodeluje že dvajset let. 7. novembra 2018 je bilo v Termah Zreče srečanje, na katerem smo obeležili ta jubilej. Tam je naša šola prejela tudi priznanje. Ta jubilej smo proslavili na dan, ko smo imeli kros – v sredo, 26. septembra 2018. Z učenci smo

se ob predstavitvi Kaj je zdravje pogovorili in se dotaknili te teme. Kasneje smo si za malico pripravili posebne sendviče z dodano zelenjavo, po končanem krosu pa so nas na cilju čakali raznovrstno sadje, topel čaj in zdravi napitki.

Brigita Kovač

Priznanje

OŠ Primoža Trubarja Laško

za

20 let

*dejavnega sodelovanja
v Slovenski mreži zdravih šol.*

Ministrstvo za zdravje in Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport
že 25 let podpirata Slovensko mrežo zdravih šol.

Ljubljana, 7. november 2018

*Mojca Bevc, l. r.
nacionalna koordinatorica
Slovenske mreže zdravih šol*

*Nina Pirnat, l. r.
direktorica*

POTOPISNO PREDAVANJE

Nasmejani in pozitivni, čeprav imajo veliko manj kot mi

V torek, 9. oktobra 2018, smo se udeležili predavanja Jane Dular, ki pomaga otrokom v Afriki.

28-letna Jana Dular prihaja iz okolice Novega mesta. Tako kot mi je hodila v slovensko osnovno in srednjo šolo ter na Univerzo v Ljubljani. Po poklicu je pravnica, ampak zadnjih deset let živi v štirih državah Afrike, kjer pomaga otrokom, tudi našim vrstnikom, do boljše izobrazbe in življenja. Pripovedovala nam je o zanimivem dogodku iz svojega otroštva. Ko je bila stara štiri leta, je rekla staršema: »Ko bom velika, bom šla v Afriko pomagat otrokom.« To so bile njene sanje že od malih nog in odločila se je, da jih bo uresničila.

Pred nami je predavala že v dvesto osnovnih in srednjih šolah in vedno je navdušila učence, bila je njihov navdih. Zgodbe so res drugačne, povedane iz prve roke, saj nimamo drugih dokazov o življenju v državah črne celine, o tem pripovedujejo samo mediji.

Za začetek nam je zavrtela prelep film, ki ga je posnel njen prijatelj David Grann med obiskom v

Tanzaniji, kjer je Jana živila. Ljudje v tem videu so nasmejani in pozitivni, čeprav imajo veliko manj sredstev kot mi. V Malaviju je s pomočjo fantov postavila izobraževalni center za otroke s posebnimi potrebami in z učnimi težavami, v katerem učencem daje znanje, ki jim bo omogočilo boljše življenje. Ustanovila je tudi društvo Ela, ki ima svojo spletno stran. To društvo pomaga otrokom, ki ne izdelajo razreda zaradi učnih težav. Med predavanjem je opisala življenje v štirih afriških državah, njihovo kulturo, jedi, običaje, vsakdanjik, izobraževanje, grajenje hiš, življenje v velikih družinah, okolico ...

Pokazala nam je videoposnetke razigranih otrok in njihovih staršev med petjem in plesom. Prišli smo do spoznanja, da imaš lahko srečno in lepo življenje, tudi če nimaš bogastva.

Tjaša Gorišek in Mihaela Herman

MŠ LAŠKO

Red je vedno pas pripet

Red je vedno pas pripet. S tem se strinjamo vsi. A vprašanje je, ali to resnično naredimo vsak dan in vsak trenutek, ko sedemo v svoj jekleni konjiček. Prvi in tretji razredi MŠ Laško smo se odločili zadevo raziskati in spet malo ozavestiti sebe, otroke in starše, da pas rešuje življenje.

Maskota za projekt Pasavček je pasavec. Projekt je dobil takšno ime zato, ker ima ta žival v jezikih vseh sodelujočih držav v svojem imenu tudi besedo pas in z besedno igro še poudarja uporabo varnostnega pasu.

Pasavec, ki se mu latinsko reče Tolypeutes in angleško Armadillo, je južnoameriški sesalec. Spada med redkozobce, a tudi med hude zaspance, saj prespi od 18 do 20 ur na dan. Telo ima prekrito z roževinastimi ploščami, ki na glavi oblikujejo ščit, na hrbtu pa prečne pasove. Zaradi teh je pasavec dobil svoje ime. Živi v rovih, ki si jih izkoplje sam, njegova hrana pa so v glavnem žuželke. Kadar se počuti ogroženo, se zvije v klobčič oziroma kroglico in se tako zaščiti.

Projekt Pasavček v Sloveniji traja od leta 2005. Njegov osnovni namen je spodbujanje pravilne in varne vožnje otrok z uporabo otroških varnostnih sedežev in varnostnih pasov. Aktivno je bilo v projekt skupno vključenih skoraj 155 tisoč otrok, 5.700 učiteljev in vzgojiteljev ter posredno še približno dvesto tisoč staršev.

Ana Cestnik